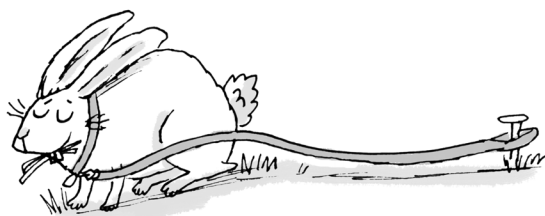

Sofia împlinește șase ani

DICK KING-SMITH

Ilustrații de Hannah Shaw
Traducere din limba engleză de Cristina Nan

nemi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KING-SMITH, DICK
Sofia împlinește șase ani / Dick King-Smith;
il.: Hannah Shaw; trad. din lb. engleză: Cristina Nan. -
București: Nemira Publishing House, 2021
ISBN 978-606-43-1023-1

I. Shaw, Hannah (il.)
II. Nan, Cristina (trad.)

821.111

Dick King-Smith
SOPHIE HITS SIX
Text © 1991 Fox Busters Ltd
Ilustrații © 2015 Hannah Shaw
Publicat cu acordul
Walker Books Limited, London SE11 5HJ

Toate drepturile rezervate.
Orice reproducere, totală sau parțială,
a acestei lucrări, închirierea acestei cărți
fără acordul scris al editorului, sunt strict interzise
și se pedepsesc conform Legii dreptului de autor.

© Nemira, 2021

Tiparul este executat de tipografia
ART GROUP PUBLISHING

Redactor: Maria TĂNĂȘESCU
Tehnoredactor: Alexandru CSUKOR
Lector: Irina CERCHIA

ISBN 978-606-43-1023-1

– Un lucru e sigur, i-a zis tata Sofiei.
Nu-l... adică n-o mai poți striga Tom.

Tom era pisica neagră a Sofiei, care apăruse din senin și pe care o adoptase, iar acum, spre surprinderea tuturor, făcuse patru pui.

– Femelele se numesc pisici, i-a explicat mama lui Sofi. Ce-ar fi să o botezăm Regina?

– Nu-mi place cum sună! a protestat Sofia.

– Atunci ce părere ai de Elizabeta? a propus Matei, care avea opt ani și era cu doi ani și

jumătate mai mare decât Sofia și cu zece minute mai mare decât fratele lui geamăn, Marc.

- De ce Elizabeta?
- Păi, Elizabeta o cheamă pe regină.
- Sau Ana? a intervenit Marc.
- De ce?
- Așa o cheamă pe fiica reginei.

Gemenii erau foarte preocupați de ideea de monarhie. Ca întotdeauna, le-a venit aceeași idee în același moment și atunci s-au uitat unul la celălalt și, rânjind, au întrebat:

- Ce-ai zice de Pufuleț?
- Pronunțat P-U-F-u-leț, a explicat tatăl Sofiei și toată lumea a început să râdă, cu excepția fetei.

- Sunteți cu toții niște nesuferiți, proști și măgari! le-a strigat ea și s-a îndepărtat bătând din picioare, cu mâinile vârate adânc

în buzunarele blugilor vechi și cu o expresie încruntată și dezaprobatoare întipărită pe fața ei rotundă.

A urcat cu greu în podul casei, unde își înșirase toate animalele de la ferma de jucărie. Aici, cufundată într-un fotoliu vechi, ședea pisica ei, alăptându-și cei patru pisoiași, unul tigrat, unul de culoarea carapacei de țestoasă, unul negru, cu bărbie și piciorușe albe și altul identic cu mama lui, căruia Sofia tocmai îi mângâiase blănița neagră.

- Nu te mai pot striga Tom, fiindcă nu ești băiat, nu-i așa, draga mea? i-a spus fetița.

- Niii-uuu, a răspuns pisica, sau cel puțin așa i s-a părut Sofiei că a zis.

- Ți-aș putea spune Tomasina, dar nu-mi prea place. Ție îți place?

- Niii-uuuu.

- Mama, tata și gemenii nu mi-au fost de prea mare ajutor.

Sofia și-a scărpinat vârful nasului, semn clar că era concentrată.

- Aș vrea ca mătușa Al să fie aici, a spus fetița. Pun pariu că ea ar avea mai multă inspirație.

Mătușa Al era strămătușa tatălui lui Sofi și, prin urmare, stră-strămătușa fetiței. Când auzise asta prima dată, își imaginase că mătușa Al era o doamnă uriașă, când de fapt era o femeie minionă, cu picioare subțiri,

ca de pasăre. Avea aproape optzeci și doi de ani și locuia în ținuturile muntoase din Scoția. De atunci, ea și nepoata ei deveniseră foarte bune prietene.

Sofia stătea pe unul dintre brațele fotoliului vechi și își mângâia pisica fără nume, întrebându-se dacă nu cumva ar trebui să-i scrie o scrisoare mătușii Al.

– Problema e că va trebui să rog pe cineva să mă ajute la ortografie, a zis ea. Și în plus îmi va lua foarte mult timp.

În clipa aceea a auzit telefonul sunând la parter și a sărit în sus, zâmbind.

– Asta e! a exclamat Sofia. O să-i dau un telefon!

Ceva îi spunea Sofiei că ar fi mai bine să nu le pomenească celorlalți despre telefonul pe care avea de gând să-l dea. Poate că o convorbire cu ținuturile muntoase din Scoția

era scumpă, având în vedere că se afla la o asemenea altitudine. Dacă mă vor întreba, și-a zis ea, o să le mărturisesc că eu am sunat (Sofiei nu-i plăcea să mintă), dar dacă nu vor ști, nu mă vor întreba.

Așa că a așteptat în acea după-amiază – sâmbătă, la începutul lunii mai –, până când frații ei au plecat, cu alți câțiva prieteni, la fotbal (de care nu se săturau niciodată), până când mama a ieșit la cumpărături, iar tata s-a apucat de treabă prin grădină.

Sofia a găsit în cartea de telefon numărul mătușii Al și l-a format, apăsând atentă pe butoane. Telefonul a sunat, apoi vocea vioaie a mătușii Al a răsunat, puternică și clară, de parcă s-ar fi aflat în sufragerie:

- Alo! Cine e la telefon?
- Sunt Sofia.

– Sofia? Nepoata mea?
– Stră-strănepoată,
mătușă Al.

– Stră-strămătușă ta!!
Ce mă bucur să te aud,
Sofia! Te simți bine? S-a
întâmplat ceva?

– Da, s-a întâmplat.
– Sper că nu e nimeni bolnav.
– E vorba despre pisica mea.
– Despre Tom?
– Da. Adică, nu. Știi, nu mai e băiat
pentru că tocmai a născut patru pisoiași.
– Uau! a exclamat mătușă Al. Ce surpriză!
– Așa că trebuie să îi dau alt nume, dar
nu găsesc unul potrivit, a explicat Sofia mai
departe. Prin urmare, te-am sunat ca să te
rog să mă ajuți.
– Am înțeles, a zis mătușă Al. Stai o clipă!

Sofia a așteptat, timp în care și-a imaginat-o pe bătrâna doamnă, așa cum făcea întotdeauna, stând undeva, într-un vârful de munte, înconjurată de vulturi aurii, de iepuri albaștri și de căprioare roșcate, scoțiene. Într-o clipă, vocea ei avea să coboare din înaltul muntelui prin cablul telefonic, apoi să părăsească Scoția și să ajungă tocmai până în îndepărtata Anglie. Și toate astea în doar o fracțiune de secundă.

– Băiețică, a reluat mătușa Al.

– Cum?! s-a mirat Sofia. Păi, asta e chiar mai rău decât dacă l-am striga, pur și simplu, Tom.

– Ba nu e. Nu știi ce înseamnă „băiețoasă“?

– Nu.

– Atunci când o fetiță face multe boacănă, ca băieții, se spune că e „băiețoasă“. Și pisica ta face multe boacănă, nu-i așa?

– Ba da.

– Atunci, asta e!

Unul dintre motivele pentru care Sofia și mătușa Al se înțelegeau atât de bine era că amândouă erau persoane directe, care nu se țineau de prostii. Făceau era de făcut și spuneau ce aveau de spus și cu asta, basta.

– Bine, a încuviințat Sofia. Mulțumesc!

Pe curând!

– Sper să ne vedem la vară, a zis mătușa Al și a închis telefonul.

La ora ceaiului, Sofia a anunțat:

– Pisica mea tocmai a primit un nou nume.

– Care? au întrebat gemenii într-un glas.

– Băiețică.

– Poftim?! au exclamat ei. Păi, sună chiar mai rău decât Tom.

- Pe voi nu vă învață nimic la școală?
a întrebat Sofia cu dispreț. Sunteți niște
ingoranți!

- Vrei să spui „ignoranți“? a corectat-o tata.

- Și asta, a subliniat Sofia.

- Dar, Sofia, tu știi ce înseamnă
„băiețoasă“?

– Bineînțeles, a răspuns fetița. „Băiețoasă“ este o fată care face multe boacănă, ca un băiat. Pot să mă ridic de la masă, te rog?

– Da, a încuviințat mama. Dacă ai terminat de mâncat. Dar unde te duci?

– Să o hrănesc pe Băiețică, a răspuns Sofia. Și să aleg nume pentru pisoiașii ei, a mai adăugat și a plecat.

Deși micuță, Sofia era foarte hotărâtă, așa că acum mama era puțin îngrijorată.

– Sper că nu se gândește că vom păstra toți acei pisoai în casă, a zis ea.

– Un lucru e sigur, a zis tatăl Sofiei. Nu îi poate păstra. De îndată ce vor fi destul de mari, va trebui să le găsim alți stăpâni. Ne ajunge o pisică, ce să facem cu cinci?

Sofia era cât se poate de hotărâtă să devină o doamnă fermier și știa foarte bine că fermierii, fie ei femei sau bărbați,

încercau mereu să își mărească turmele sau cirezile. De îndată ce a ajuns în pod, fetița le-a spus pisoiașilor:

– Și acum, dragile mele, să sperăm că toate sunteți femele. Astfel, când veți fi suficient de

mari, veți putea avea și voi pui. Presupunând
că fiecare veți face câte patru, înseamnă că
vom avea... stați să calculăm...

Și Sofia a început să socotească pe degete.

